

Övriga vattendrag av intresse

Trots att en stor del av fiskevårdsområdet redovisats enligt avrinningsområdesmodell, med undantag av sjöarna Djupsjön, Grundsjön respektive Rotsjön, förekommer det en del vattendrag som inte inryms i dessa beskrivningar, men trots detta kan ha ett visst intresse eller viss potential att utvecklas ur fiskevårdshänseende. Dessa vattendrag omnämns under denna rubrik.

Sexan

Sexan är ett förhållandevis stort vattendrag som återfinns i fvof. absolut nordligaste delar och i stor utsträckning har sina källor inom Mora/Våmhus fvof. för att sedan avrinna rakt norrut. Kölån, som är redovisat i en av planens beskrivningar, är ett biflöde till Sexan, detsamma gäller för Vålingen, som efter att den passerat ut ur berört fvof. och bytt namn till Olingen tillrinner Sexan.

Kunskapen om Sexan är dålig inom fvof., men vattendraget är ett högprioriterat och intressant objekt på Härjedalssidan, där det bland annat kalkas intensivt. Fiskbestånden utgörs av harr och öring. Hur artsammansättningen är i de delar som berör aktuellt fvof. eller hur situationen är för fiskbestånden saknas det uppgifter om. Detta trots att drygt en mil av själva ån rinner inom fiskevårdsområdet. Fiskbeståndet i biflödet Stopbäcken är dock kunskaperna goda om, där det förekommer ett mycket bra bestånd av öring (det är här som fvof. har fångat öring och flyttat till Oskarstjärn).

De delar av Sexan som berör fvof. bör undersökas, dels genom en fältinventering och vattenprover och dels genom konventionella elfisken. Liknande undersökningar bör utföras i den erkänt fiskrika Stopbäcken.

Vad som framkommer vid inventeringar och elfiske skall sedermera ligga till grund för framtida åtgärdsförslag beträffande systemet.

Jämtån

Jämtån är ett vattendrag i fvof. norra regioner som tillrinner Ämåsjön inom Orsa fvof., men har en stor del av sina källområden inom Mora/Våmhus fvof..

Kunskapen om fiskbestånden i vattendraget är mycket bristfälliga, vilket för övrigt även gäller på Orsaside. Öring förekommer dock men hur beståndet ser ut saknas det uppgifter om eftersom inga undersökningar finns utförda i systemet. En smärre flottningsverksamhet har förekommit i vattendraget och det är mycket troligt att en viss försurning föreligger eftersom delar av källflödena kommer från det erkänt sura området som utgör vattendelare mot Unnåns avrinningsområde samt att sjöandelen är låg och myrandelen hög.

Ett samarbete med Orsa fvof. bör initieras och därefter bör vattensystemet undersökas, företrädesvis huvudflödet. Undersökningarna bör ske dels genom fältinventeringar och vattenprover och dels genom konventionella elfisken.

Vad utförda undersökningar sedan visar skall utgöra en god grund för framtida åtgärder i systemet.

Storbäcken

Detta är ett mindre vattendrag som ansluter Österdalälven uppströms Långlet. De nedre delarna tillhör därmed Dälälvens fvof., men merparten av systemet återfinns i berört fvof.

Kunskapen om fiskbestånden är även i detta vattendrag ytterst bristfälliga, men att döma av det fysiska habitatet finns förutsättningar för öring. Bäckens är av extra stort intresse med tanke på dess förbindelse med Österdalälven och därmed även av Siljanssystemet.

En problembild i vattendraget är att en viss fragmentering föreligger där ”Oxbergsvägen” korsar bäcken (Fig. 1). Detta problem har även uppmärksammats av Vägverket och eventuellt kommer det att åtgärdas om det kan visa sig vara biologiskt motiverat.

Figur 1. Definitivt vandringshinder i Storbäcken.

Storbäcken bör undersökas dels genom fältinventering och vattenprover och dels genom konventionella elfisken.

Vad som framgår vid föreslagna undersökningar skall utgöra grunden för framtida åtgärdsinsatser i vattendraget.

Redan nu kan man tänka sig möjligheten att genomföra ett introduktionsförsök av vandrande öring i vattendraget, men fvof. bör vänta och se vad undersökningarna ger. Något som eventuellt kan tala mot ett introduktionsförsök i dagsläget är bäckens utlopp i Österdalälven som utgörs av ett mycket grunt och vegetationsrikt deltaområde, något som kan motverka såväl ut- som uppvandring.

Ässbäcken

Ässbäcken är ett mindre vattendrag som återfinns mellan Bossåns och Ryssåns avrinningsområde. Vattendraget ansluter Siljan i Vikaviken vilket gör det extra intressant med tanke på vandringsöringens situation i Siljanssystemet.

Hur fiskbeståndet ser ut i vattendraget saknas det belagda uppgifter om, man kan dock förutsätta att bäckröding förekommer (baserat på den rikliga förekomsten i grannvattendragen).

Vad man vet angående vattendraget är att fragmenteringsgraden är relativt hög, dels genom en äldre branddamm och dels genom felanlagda vägkulvertar (Fig. 2). Detta har också uppmärksamats av Vägverket, vilka också visat ett visst intresse att eventuellt åtgärda problemet, men detta förutsätter nog att fvof. kan visa att åtgärden är biologiskt motiverad.

Figur 2. Partiell/definitivt vandringshinder i Ässbäcken.

Ässbäcken bör undersökas med fältinventeringar och vattenprover samt konventionella elfisken. Detta får sedan utgöra underlag för fortsatta åtgärdsinsatser i vattendraget.

Vålan (Vinbäcken)

Detta är ett mindre vattendrag som mynnar i Siljan söder om Bältervik. Kopplingen till Siljan gör givetvis vattendraget intressant. Källområden återfinns delvis på vattendelaren mot Vasslarängsbäcken och delvis på Budasmyren.

Kunskapen om befintligt fiskbestånd är att beteckna som låg, även om man i samband med Länsstyrelsens sjukdomsprojekt konstaterade relativt goda bestånd av såväl öring som bäckröding i bäcken.

En problembild i vattendraget kan vara att torvtäkten vid Budasmyren avvattnas till vattendraget. Detta kan t ex medföra en ökad partikeltransport till vattendraget med följden att presumtiva lekbottnar försämras.

Vattendraget bör undersökas med fältinventeringar och vattenprover samt konventionella elfisken. Detta får sedan utgöra underlag för fortsatta åtgärdsinsatser i vattendraget.

En förhoppning är att vattendraget kan ha potentialer som gör att ett framtida introduktionsförsök av vandrande öring är möjligt – detta får föreslagna undersökningar utvisa.